

[I. A. Hansen.]

frembyder en saadan Garanti jo heldigvis ikke, saa vel situeret er heldigvis Radiofonien. Den aarlige Forrentning og Amortisation af dette Prioritetslaan sammen med Skatter og Vedligeholdelse indesluttet i de 200 000 Kr., som jeg nævnte før, og hvoraf det kongelige Teater betaler de 100 000 Kr. Af Radiofoniens Midler beslægtedes der altsaa aarligt et Beløb, der er 5 000 Kr. mindre end det, man vilde komme til at give i Leje i Axelborg, og saa har man, som jeg tidligere har sagt, den Fordel i Løbet af 15 Aar at have en egen Bygning med de bedst muligt indrettede Lokaler, en Bygning, ^{hvi} hvori man om 15 Aar vil kunne regne med at sidde vederlagsfrit.

Om nogen Art af økonomisk Fællesskab med det kongelige Teater er der derfor overhovedet ikke Tale derudover, at Teatret lejer Teatersalen og betaler 100 000 Kr. om Aaret i Leje af den. Hvorledes Samarbejdet i øvrigt skal blive imellem de to Institutioner, Statsradiofonien og det kongelige Teater, maa det være forbeholdt Forhandling mellem de to Ledelser at afgøre — herpaa tager disse Lovforslag jo overhovedet slet ikke Sigte. Men jeg vil gerne sige, at der er en Form for Fællesskab, som paa Forhaand maa være udelukket, nemlig den, at der af Radiofonien indbetales en fast aarlig Sum til Teatret for Ydelser af dettes Kunstnere. Dette vilde nemlig baade være i Strid med Radiofoniloven og møde en afgjort Uvillie hos Landets Lyttere.

Noget helt andet er, at disse lige saa afgjort vilde hilse med levende Tilfredshed, om det kongelige Teaters ypperlige Kunst i højere Grad end hidtil maatte blive stillet til Raadighed for Radiofonien baade gennem Udsendelser af dertil egnede Skuespil og Operaer og ved enkeltvis eller samlet Optræden af Teatrets Kunstnere i Radiofoniens Studier. En saadan Samvirken mellem Radiofonien og Teatret vil, haaber jeg, komme i Stand ikke alene til Glæde for de mange Lyttere, der kun ad denne Vej har nogen Forbindelse med det nationale Teater, men ogsaa til Højnelse af Landets Kultur og til gensidig Fordel for de to Institutioner, Radiofonien og det kongelige Teater. Det er jo en Selvfølge, at Radiofonien for saadanne Ydelser fra Teatrets Kunstnere maa yde en Betaling, der staar i Forhold til den Værdi, de har. Den maa fastsættes ved indbyrdes Forhandling mellem de to Ledelser, saaledes at Radiofonien betaler for, hvad den faar, og ikke for mere.

Paa Enkeltheder i den Byggeplan, som

ledsager Forslaget, skal jeg ikke komme ind. De er ikke endeligt fastlagt og kan heller ikke fastlægges i Øjeblikket. Kun en Ting maa staa fast: at den Bygning, som opføres, maa være Radiofoniens egen Bygning. Radiofoniens Midler kan ikke anvendes paa nogen anden Maade. Der kan saaledes ikke blive Tale om at anvende dem til en Ombygning af det kongelige Teater.

Men i øvrigt er det nødvendigt, at man foreløbig staar frit overfor Enkelthederne i Byggeplanen af en Grund, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Det er jo Meningens hurtigst muligt at flytte Radiofonien over i Axelborg, og man har, som jeg sagde før, lejet Lokaler der for 3 Aar. Bygningen ved det kongelige Teater vil venteligt ikke kunne tages i Brug før Udløbet af disse 3 Aar. Men en Del af denne Tid skulde gerne anvendes til at indvinde Erfaringer med Hensyn til Studierne, deres Omfang og Lofts-højde og hele Indretning, med det Formaal for Øje at faa de bedst mulige lydlige Forhold frem. Disse Erfaringer kan ikke høstes i de Huler, man for Tiden har oppe paa Købmagergade. Der kan overhovedet ikke eksperimenteres deroppe. Det kan derimod i Axelborg, og jeg haaber, at man vil bruge Tiden der ogsaa i saa Henseende, saa at Radiofoniens nye Hus, naar det tages i Brug, kan afgive Sendelokaler, der i enhver Henseende frembyder de bedste Vilkaar for den danske Kunst i Tale, Sang og Musik, der skal lyde derfra ud til Folket.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslag til Lov om Opførelse af en Bygning til Brug for Statsradiofonien til velvillig Modtagelse i det høje Ting.

Chr. Søgaard: Der er Gang paa Gang her i dette høje Ting stillet Forslag om Ordningen af det kongelige Teater, og der er holdt en uendelig Række af Taler angaaende dette Forhold. Det synes næsten, som om Talelysten i denne Sag er nok saa stor som Hørelysten her i Folketinget. Men lige meget er der kommet ud af det, det er ikke blevet til noget.

Det Forslag, som her foreligger, er fra alle Sider mødt med Velvillie; det har haft en god Presse, som man siger. Jeg vil gerne lykønske Regeringen til den gode Start, og jeg vil haabe paa, jeg tør ikke sige en let Gang, thi selvfølgelig vil der ogsaa være Vanskeligheder, inden denne Sag foreligger færdig, men haabe paa, at Sagen maa blive løst i denne Rigsdags-samling.

Hovedpunktet i Forslaget — det er